

RELIGIÓ

Minusvàlids i col·laboradors de les colònies de la Frater, als afores de la rectoria de Sant Feliu de Pallerols, on se celebren. Foto: ANNA CARRERAS.

Quaranta minusvàlids participen en les colònies de la Frater a Sant Feliu de Pallerols

La meitat tenen entre 17 i 25 anys, i la majoria dels 20 col·laboradors també són joves

JOSEP CASELLAS

■ Seixanta persones, entre minusvàlids i col·laboradors, participen des del passat dia 1 a la rectoria de Sant Feliu de Pallerols en la XXI edició de les colònies que cada any rea-

litza, durant la primera quinzena d'agost, la Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids (Frater). Aquest any s'ha produït, en relació als anteriors, un augment del nombre de minusvàlids joves que hi participen: una vintena,

dels quaranta que s'hi han inscrit. La majoria dels vint col·laboradors també són joves i de sexe femení. El responsable de les colònies, i de la Frater gironina des del gener d'aquest any, és Joan Pladeveya, de 27 anys.

Tu també pots és el lema de la colònia de la Frater d'enguany. Joan Pladeveya, actual responsable diocesà de la Frater, explica que aquesta expressió resumeix el que es pretén aconseguir mitjançant aquests quinze dies de convivència a Sant Feliu de Pallerols: «Assumir la idea que tot-hom pot fer alguna cosa i, a més, proporcionar unes vacances a la persona minusvàlida que està tot l'any tancada a casa.» Tots els participants treballen en algun dels serveis de la casa, com rentar plats o escombrar.

Isaac Sánchez, un objector de 24 anys que fa la prestació social substitutòria com a col·laborador

de la colònia, explica que un dels desafiaments que tenen plantejats els qui fan costat als minusvàlids és deixar que siguin ells els qui facin les coses. Sánchez destaca l'excel·lent grau de convivència que s'assoleix en un grup de gent tan diversa per raó d'edat i d'altres característiques, i l'acolliment que ell mateix ha trobat a la Frater: «Mai no em vaig sentir cohibit», assenyala.

A la colònia s'organitzen activitats variades, com ara tallers, anar a la piscina, i dues xerrades, una sobre el colesterol, a càrrec de Carme Castro, i una altra sobre Ruanda, que farà Carles Giol, rector de Sant Hilari Sacalm i ex-

missioner. Els assistents a la colònia també van participar, durant el primer cap de setmana, en diversos actes de la festa major de Sant Feliu de Pallerols. I tenen previstes, per a aquests dies, tres excursions: una a Empúries, una altra a Barcelona i una més a El Far. Per a aquests desplaçaments comptaran amb el suport d'un autocar adaptat al transport de malalts i minusvàlids, i també d'una furgoneta de la Creu Roja.

Dins la colònia s'hi fan alguns actes religiosos, com la pregària del matí i el vespre. Els diumenges els participants assisteixen a la missa que se celebra a l'església parroquial de Sant Feliu.

La colònia té un pressupost d'un milió de pessetes, que es recullen de les aportacions dels malalts, minusvàlids i col·laboradors. També hi ha empreses i particulars que faciliten menjar o algun altre tipus de material d'una manera desinteressada.

A més de Pladeveya, que és el màxim responsable del moviment, formen part de l'equip diocesà Carme Urbano, que s'encarrega de la formació; Rosalia Casas, que té cura de la secretaria; Andreu Coma i Silvestre Oliveras, que s'ocupen de l'oci i del temps lliure; Teresa Castanyer, que porta la comptabilitat; i mossèn Benet Galí, que n'és el consiliari.

LA CRÒNICA

Minusvàlids joves en moviment

JOSEP CASELLAS

La llei d'integració de minusvàlids de l'Estat espanyol és, segons els experts, una de les més avançades d'Europa. Només té un petit inconvenient: que no es compleix. Ho acaba de reconèixer públicament Amalia Gómez, secretària general d'Afers Socials de l'Administració espanyola. Ni les empreses públiques respecten l'exigència legal de tenir, entre el personal contractat, un tres per cent de persones amb disminució, ni les privades compten amb un dos per cent de minusvàlids a les seves plantilles.

Caldria fer el recompte del personal remunerat de cada diòcesi per saber si l'Església catòlica arriba a algun d'aquests percentatges. Probablement no sigui així.

En canvi, l'Església té unes estructures i unes activitats que posa al servei dels minusvàlids, tant si són cristians com si no se'n con-

sideren. A Girona existeix, des de fa una trentena d'anys, la Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids (Frater), que aplega actualment unes 150 persones. Aquest moviment és present també a d'altres bisbats catalans i, sota la batuta de la tarragonina Maria Amenós, responsable de zona, organitza algunes activitats conjuntes, com la cinquena setmana de la Fraternitat que se celebrarà a finals d'aquest mes a la Seu d'Urgell, a la qual és previst que hi assisteixin alguns membres gironins del moviment.

Una de les novetats que presenta la Frater, almenys al bisbat de Girona, és la creixent presència que hi té la gent jove, especialment entre els minusvàlids, ja que de col·laboradors joves n'hi ha des de fa força temps. És un fet alhora preocupant i esperançador: revela l'existència d'unes situacions personals, escasses però dra-

màtiques, de joves que per causa d'accidents de trànsit o laborals, o per altres motius, no poden dur la vida pròpia de la gent de la seva edat; però, per altra banda, és positiu que hagin pogut trobar uns grups que els acullen, els ajuden, els comuniquen ganes de viure i els permeten d'encomanar-ne a aquells amb qui conviuen.

Entre els col·laboradors de la Frater hi figuren uns quants seminaristes. És un signe de la sensibilitat del catolicisme actual envers els qui queden arraconats, en la societat, perquè no poden seguir el ritme vertiginós que imposen els qui en mouen els fils. Els minusvàlids difícilment poden sentir-se còmodes en una societat com la nostra. Malgrat tots els esforços fets per moviments d'Església, com la Frater, o per organitzacions com Mifas, encara no ha estat prou ben reconegut el lloc del minusvàlid en la so-

cietat, ni es valora tot el que ell hi podria aportar.

El futur que els espera, a aquests joves minusvàlids, serà més lluminós si moviments com la Frater, i el conjunt de l'Església, saben conciliar l'acolliment amb una tasca de conscienciació dels mateixos minusvàlids i, sobretot, de la mateixa societat, amb vista al ple reconeixement dels seus drets no només sobre el paper, sinó també a les oficines i tallers, als locals d'esbarjo i a les organitzacions eclesials.

Si els minusvàlids visquessin en una societat amara de valors cristians, res no haurien de témer perquè, com assenyala el novel·lista catòlic Heinrich Böll, «fins i tot el pitjor dels mons cristians jo el preferiria al millor dels mons pagans, perquè en el primer hi ha lloc per a aquells a qui cap món pagà no va cedir mai cap espai: per als tollits i malalts.»

ROSES

El bisbe de Girona presidirà demà la missa internacional

■ Jaume Camprodon, bisbe de Girona, presidirà demà a partir de les set de la tarda l'onzena edició de la missa internacional que se celebrarà a l'esplanada del port de Roses: Concelebraran amb ell una vintena de capellans.

S'hi espera l'assistència d'unes dues mil cinc-cents persones de diverses nacionalitats que passen les seves vacances a la Costa Brava.

En la lectura de l'Evangeli i a d'altres moments, de la missa s'utilitzaran sis llengües: català, castellà, francès, alemany, anglès i italià. Es repartirà a tots els assistents un fullet amb el text dels cants i amb l'homília que pronunciarà el bisbe Camprodon, traduïda a aquestes sis llengües.

Després de la celebració hi haurà un pisolabis per a tots els participants.

La missa internacional d'aquest any té per lema *Jesucrist, l'home nou*, en consonància amb el pla de preparació per al Jubileu de l'any 2000.

Aquest acte és organitzat pel grup parroquial *Oikoumene* (universal). /J.C.

GIRONA

El bisbat és el tercer de Catalunya en nombre de missioners

■ La diòcesi de Girona compta actualment noranta-cinc missioners escampats arreu del món. Aquesta xifra la converteix en la tercera de Catalunya, superada només per la de Barcelona, que en té 516, i la de Vic, que arriba als 175.

Els altres bisbats amb seu a Catalunya tenen, cadascun, una cinquantena de missioners. Solsona en té 61; Tarragona, 60; Lleida i Tortosa, 51 cadascuna; i Urgell, 48.

De les diòcesis de les illes Balears, Mallorca és la que té més missioners: 237. Del bisbat de Menorca n'han sortit 20, i del d'Eivissa, 12. /J.C.

SANT GREGORI

Les monges de Cadins organitzen la vetlla de l'Assumpció

■ Amb motiu de la festa de l'Assumpció de la Mare de Déu, patrona de l'orde cistercenc, la comunitat de religioses de Sant Medir organitza una vetlla de pregària a l'església del monestir. Se celebrarà dijous vinent a dos quarts de deu del vespre. Serà una vetlla cantada, amb salms, càntics i lectures. S'acabarà amb un pisolabis per a tots els assistents.

A més, el proper dia 20, festa de sant Bernat, patró dels cistercencs, se celebrarà una missa al monestir de Cadins. Començarà a les nou del matí. Al final, els participants podran participar en un esmorzar. /J.C.

CELRA

Ricard Sarrà, nou rector de la parròquia

■ Mossèn Ricard Sarrà i Padrosa, que aquests darrers anys ha estat rector de la parròquia de la Sagrada Família de Blanes, serà a partir del primer de setembre rector de les parròquies de Celrà i de Julià. /EL PUNT.